

var vanskeligt med Bestemthed at udtale sig om nogen Dato, inden for hvilken Rigsdagens Behandling af Sagen kunde ventes afsluttet, men at Udenrigsministeriet dog regnede med, at endelig Stilling til Overenskomsten vilde være taget fra dansk Side inden Midten af Juni d. A. I Besvarelse af denne Henvendelse har Udenrigsminister Michelet udtalt, at den norske Regering var enig med den danske Regering om, at Grønlandsoverenskomsten ogsaa maatte kunne undertegnes efter den i Forslaget fastsatte Frist for dens Ikrafttræden.

Saaledes laa Sagen ved den nuværende Regerings Tiltrædelse. Jeg har nu søgt at gøre mig bekendt med hele Forhistorien og de førte Forhandlingers Forløb og Resultat, og det er mig magtpaaliggende ved denne Lejlighed straks at udtale, at den danske Delegation efter min Mening ved et særdeles dygtigt og anerkendelsesværdigt Arbejde har naaet et Resultat, der under de givne Forudsætninger, naar de foreliggende meget betydelige Vanskeligheder tages i Betragtning, maa anses for tilfredsstillende. Det var derfor naturligt for den nuværende Regering i denne særlige Sag at vedgaa Arv og Gæld efter den afgaaede. Jeg skal derfor nu have den Ære paa ny at forelægge et Forslag til Rigsdagsbeslutning om Indgaaelse af en Overenskomst med Norge angaaende Østgrønland. Da dette Forslag ifølge Sagens Natur, for saa vidt angaar selve Overenskomsten, er enslydende med det tidligere forelagte Forslag og i øvrigt henviser til de til dette knyttede Bemærkninger, kan jeg, for saa vidt angaar Forslagets Enkeltheder, indskrænke mig til ogsaa at henvise til de Udtalelser, min højtærede Forgænger fremsatte i sin Forelæggelsestale, hvilke Udtalelser jeg fuldt ud kan tiltræde, idet jeg særlig ønsker at gentage og fremhæve, at det er en Selvfølge, at Danmarks Suverænetet fortsat vil blive hævdet, og at den foreliggende Overenskomst ingen Indskrænkning gør i Danmarks Ret i saa Henseende. Noget andet er, at man indenfor Rammen af de Emner, Overenskomsten behandler, ved Bestemmelsen i Artikel 7 har udtalt sin Villighed til, saafremt praktiske Erfaringer skulde vise, at Overenskomstens Bestemmelser paa et eller andet Punkt tiltrænger

Ændring eller Supplering, at drøfte saadanne Modifikationer med Norge.

Jeg skal gøre opmærksom paa, at Overenskomstforslaget er genoptrykt med Dato den 1. Maj for dets Ikrafttræden, idet det var i denne Form, Overenskomstforslaget forelaa fra de to Delegationers Side, ligesom det ogsaa var i denne Form, det norske Storting godkendte Overenskomsten; men det er, som før fremhævet, Forudsætningen, at de to Regeringer forinden endelig Undertegnelse enes om at ændre denne Dato.

Jeg tør maaske minde om, at der, da Opfordringen i sin Tid modtoges fra den norske Regering om Optagelse af Forhandlinger om Grønlandsspørgsmaalet, i det udenrigspolitiske Nævn, hvor Sagen den Gang forelagdes, var almindelig Tilslutning fra alle Partiers Side til, at det norske Tilbud burde modtages, samt om, at det her foreliggende Forslag til Overenskomst, der er fremgaaet som Resultat af de førte Forhandlinger, er enstemmigt anbefalet af den danske Forhandlingsdelegation, der var sammensat af eet Medlem af hvert af dette Tings fire Partier, ligesom det forinden Forhandlingernes Afslutning var godkendt af den afgaaede Regering.

Ved Forhandlingerne her blev Forslaget varmt anbefalet af Hr. J. C. Christensen paa Partiet Venstres Vegne og af den højtærede nuværende Statsminister som Repræsentant for Socialdemokratiet. Den ærede Ordfører for det konservative Parti har erkendt, at der ikke i dette Forslag til Overenskomst ligger noget Afslag med Hensyn til Kravet om Danmarks Suverænetet over Grønland. Jeg er glad for denne Udtalelse, fordi den paa heldig Maade tager Brodden af det Angreb, der af Repræsentanter for nævnte Parti udenfor Rigsdagen er blevet rettet mod Overenskomstens folkeretlige Side. Jeg er endelig ganske enig med den ærede Ordfører for det radikale Venstre i, at vor Stilling i Suverænetetsspørgsmaalet er meget stærk. Det kan ikke bestrides, at Danmark har udøvet en Aarhundreder gammel Suverænetet over Grønland og besidder dette Land, en Tilstand, der ydermere er blevet anerkendt af alle interesserede Magter, derimellem ogsaa Norge, senest ved den meget omtalte, af daværende Udenrigs-